

Aanvullende informatie Bestuursovereenkomst ILG

Ontschotting en flexibiliteit

Een van de doelen van de Bestuursovereenkomst is het vergroten van de flexibiliteit van de inzet van middelen. De vrijheid van handelen die de provincie heeft binnen het budget dat door het Rijk wordt beschikbaar gesteld, zal worden vastgelegd in de Bestuursovereenkomst, middels de volgende tekst:

- De Provincie Utrecht heeft de vrijheid om de rijksbijdragen gedurende de contractperiode mede te besteden aan de realisatie van andere in deze overeenkomst overeengekomen prestaties, behoudens in die gevallen waarvoor dit in artikel 3 uitdrukkelijk is uitgesloten.
- Voor de vaststelling van het ILG-budget in 2014 hoeft de Provincie Utrecht zich in budgettaire zin alleen te verantwoorden over het gebruikte ILG-budget in relatie tot de geleverde prestaties. Het Rijk stelt een ontschot ILG-budget ter beschikking.

Hiermee heeft de provincie de vrijheid om de middelen naar eigen inzicht binnen de ILG-doelen te besteden, mits de prestaties maar worden geleverd. De genoemde uitsluitingen beperken zich tot de Nationale Parken (schuiven enkel met instemming overlegorgaan) en de bijdrage aan provinciaal landschapsbeheer.

Enige relativering van de beleidsvrijheid is op z'n plaats. Zeker in de eerste jaren zal sprake zijn van reeds lopende verplichtingen en reeds in gang gezette zaken die nagekomen dienen te worden (bijv. uitvoering van het staand beleid zoals realisatie EHS). Het gaat niet om nieuw geld.

Een ander aspect van de flexibiliteit is het gegeven dat de begroting voor de diverse bestaande programma's en projecten gedekt is uit diverse budgetten. Een voorbeeld hiervan vormen de ambities voor de Nieuwe Hollandse Waterlinie. De realisering daarvan vindt niet alleen plaats vanuit cultuurhistorie, maar ook bijvoorbeeld door aanleg van EHS en RodS. In de optiek van het Rijk komen de beoogde middelen dus van oorsprong ook uit diverse budgetten. Een voor ons herkenbare wijze van financiering van dergelijke programma's, want deze systematiek past de provincie zelf ook toe voor bijv. de Grebbelinie. Het betekent wel dat bij de realisering met de prestatie van alle doelen rekening gehouden moet worden.

Risico's

Belangrijkste punt om risico's voor de provincie te beperken is het eerder genoemde uitgangspunt dat de prestaties zijn afgestemd op de middelen. Als gaande de rit blijkt dat met deze middelen de beoogde prestaties toch niet te realiseren zijn, zal hierover overleg plaatsvinden tussen Rijk en provincie(s). Er kan dan worden besloten de ambities bij te stellen, meer tijd te nemen voor de realisatie of geld erbij.

Een ander aspect vormt de bijdragen van derden (gemeenten, waterschappen e.d.). Die zijn op dit moment nog indicatief. De provincie heeft een inspanningsverplichting om deze middelen beschikbaar te krijgen. De bijdragen van provincie en derden zijn uitwisselbaar. Bij een hogere bijdrage van derden kan de provinciale bijdrage dus verminderen, bij een lagere blijft de inspanningsverplichting bestaan. In dat geval is wel relevant dat de prestaties als resultaatsverplichting blijven bestaan.

Verder is in relatie tot het risico nog relevant de 'eindafrekening' na 2013. Daarbij zijn 3 varianten denkbaar:

1. prestaties zijn geleverd binnen het budget: provincie mag niet benutte Rijksbudget besteden aan resterende ILG-doelen.
2. prestaties zijn deels geleverd, Rijksbudget uitgeput: resterende prestaties worden verwerkt in bestuursovereenkomst 2^e ILG-periode, zonder aanvullend budget. Van terugvordering zal geen sprake zijn. Als de oorzaak van het niet realiseren ligt in ontoereikend Rijksbudget is dat onderwerp van overleg.
3. geen van de prestaties zijn volledig geleverd en Rijksbudget is niet geheel aangesproken: provincie kan dan zelf besluiten tot overhevelen prestaties naar 2^e ILG-periode zonder aanvullende Rijksmiddelen. Is de prestatie niet realiseerbaar dan zal Rijksbudget proportioneel worden teruggevorderd (met rente). Dit geldt ook als het Rijksbudget meer dan proportioneel is aangesproken. Als zo'n situatie dreigt zal daarover tijdens de midterm-review al duidelijkheid ontstaan en kunnen dan beslissingen worden genomen om e.e.a. ten goede te keren of nieuwe bestuurlijke afspraken te maken.